

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/147/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713217823
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5713217823.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstríka, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v O., S. X, P.O.O. XXX proti odporcovi: W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., Q. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpený vedľajší účastník, ako aj odporca JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom v O., G. XX, v konaní o zaplatenie sumy 5.772,22 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 7C/179/2014-122 zo dňa 2. novembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh zamietol, **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka, v odvolaniach nenapadnutej časti, ponecháva rozsudok nedotknutý.

Vo výroku o trovách konania odporcu **zrušuje** a vec v tejto časti **vracia** okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a uložil mu povinnosť uhradiť na účet vedľajšieho účastníka trovy konania vedľajšieho účastníka v sume 1.349,34 Eur, odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Vychádzajúc z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. návrh navrhovateľa zamietol, lebo v konaní nebolo preukázané, že by bola doručená právnym predchodcom navrhovateľa výzva na zaplatenie dlhu odporcovi, čo je podmienka v zmysle zákona na postúpenie pohľadávky. Vzhľadom na túto skutočnosť, postúpenie pohľadávky navrhovateľa nie je v súlade s vyššie citovaným zákonom, a preto je neplatné, teda v rozpore so zákonom. Nie je tu daná aktívna legitímácia na strane navrhovateľa. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a zaviazal navrhovateľa uhradiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka trovy konania vedľajšieho účastníka v sume 1.349,50 Eur, pretože mal úspech vo veci. Pokiaľ sa týka trov konania odporcu, tak v, tomto smere súd nepriznal náhradu trov konania aj keď odporca mal úspech vo veci, lebo právny zástupca, ktorý bol prítomný na pojednávaní dňa 02.11.2015 si uplatnil náhradu trov konania len ako právny zástupca vedľajšieho účastníka.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonnej lehote navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Ako hlavný dôvod považuje odvolateľ nesprávne právne posúdenie nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa. Podľa

názoru odvolateľa účelom ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Citované ustanovenie nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých, nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Účel citovaného ustanovenia je vyjadrený aj v dôvodovej správe, podľa ktorej v ustanoveniach odsekov 1 až 7 (teraz ods. 8) sa upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva. Nejde tak o zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky bankou, nedodržanie ktorých by spôsobovalo neplatnosť postúpenia.

Odvolanie v zákonnej lehote bolo podané aj zo strany odporcu, ktorý namietal, že mu neboli priznané trovy konania, nakoľko si uplatnil trovy právneho zastúpenia v každom podaní adresovanom súdu, ako aj na nariadených pojednávaníach. Poukázal aj na účelnosť trov a rozhodnutie Ústavného súdu SR. Nakoľko mal v konaní úspech vznikol mu legitímny nárok na náhradu trov konania. Navrhol preto zrušiť napadnutý výrok o trovách konania a vec vrátiť v tejto časti na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril odporca. Poukázal na otázku aktívnej legitímácie navrhovateľa, postup a rozsah pri postúpení pohľadávok v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. ako i na viacero súdnych rozhodnutí z tejto oblasti. Žiadal rozsudok vo výroku I. a II. potvrdiť ako vecne správny. Uplatnil si trovy konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok vo výroku, ktorým prvostupňový súd návrh zamietol, podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a vo výroku o trovách konania odporcu s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a v tomto rozsahu vrátil prvostupňovému súdu na nové rozhodnutie. V nenapadnutej časti, vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka, ostalo rozhodnutie nedotknuté.

Pokiaľ išlo skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci vo výroku, ktorým súd návrh zamietol, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd sa nestotožnil s výkladom ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., ktorý predostrel odvolateľ v podanom odvolaní. Uvedené zákonné ustanovenie, ktoré aplikoval prvostupňový súd, a ktoré aj citoval vo svojom rozhodnutí, v prvej vete hovorí o tom, že ak bola doručená písomná výzva banky na úhradu dlžnej sumy, napriek ktorej však za obdobie dlhšie ako 90 kalendárnych dní túto dlžnú sumu dlžník neuhradí, môže banka pohľadávku postúpiť inej osobe, ktorá nie je bankou aj bez jeho súhlasu. Veta druhá hovorí o tom, že banka takéto právo nemôže uplatniť, ak by jej klient pred postúpením uhradil omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Banka však aj v prípade, že klient uhradí omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, môže pohľadávku postúpiť v prípade, ak súčet všetkých omeškaní so splnením, čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok. Inými slovami povedané, banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. V prípade, ak by aj po uplynutí 90 dní klient svoj peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní, uhradil, takto banka postupovať nemôže, ak však po uplynutí 90 dní klient svoj omeškaný peňažný záväzok uhradí, ale ide o peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní dlhšie ako 1 rok, môže banka aj napriek tejto úhrade pohľadávku postúpiť. Vo všetkých prípadoch však platí, že musí tomuto predchádzať písomná výzva na úhradu.

V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by takáto výzva bola zo strany právneho predchodcu navrhovateľa Slovenskej sporiteľne, a.s. riadne odporcovi doručená. Prvostupňový súd teda dospel k správne mu záveru, že pre nenaplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona o bankách nebolo možné platne postúpiť predmetnú pohľadávku na navrhovateľa.

Pokiaľ išlo o trovy konania odporcu, je nutné zdôrazniť, že právny zástupca zastupoval tak odporcu ako aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu. V konaní si uplatňuje náhradu trov konania účastník, resp. vedľajší účastník a nie právny zástupca. Ako vyplynulo z viacerých podaní odporcu (zastúpený právny zástupcom), tento si uplatňoval náhradu trov konania. Nebolo možné preto súhlasiť s názorom

prvostupňového súdu, ktorý uviedol, že si právny zástupca uplatnil náhradu trov konania len ako právny zástupca vedľajšieho účastníka. Prvostupňový súd nepostupoval správne a takýmto konaním odňal odporcovi možnosť konať pred súdom, a preto odvolací súd napadnutý výrok, ktorým prvostupňový súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal, zrušil a v tejto časti vrátil na ďalšie konanie.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania zrušil, pričom povinnosťou okresného súdu bude zohľadniť uplatnené trovy odporcu, vyhodnotiť účelnosť trov právneho zastúpenia i s poukazom na to, že právny zástupca zastupoval dvoch účastníkov (výrok o trovách vedľajšieho účastníka ostal nedotknutý) a následne opätovne rozhodnúť o trovách odporcu. V novom rozhodnutí rozhodne súd i o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.